

Î N C H E I E R E

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Lunca Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lunca Ion împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Student Travel” privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat în legătură cu înscrierea la programul „Work and Travel” pe perioada de vară 2013,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Lunca Ion, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iunie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 16 august 2013 Lunca Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Student Travel” privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat în legătură cu înscrierea la programul „Work and Travel” pe perioada de vară 2013.

În motivarea acțiunii a indicat că la 01 octombrie 2012, Lunca Ion a încheiat cu SRL „Student Travel” un contract de prestare a serviciilor privind participarea la programul „Work and Travel” în SUA pentru care a achitat suma de 1500 lei.

Indică că în momentul când a încheiat acest contract a rugat managerul de program să fie informat despre toate taxele care urmează să le suporte ulterior. Bucliș Arina managerul de program i-a transmis o listă care cuprindea: taxa de înscriere 1500 lei, taxa pentru DS-formă 350 dolari, taxa SEVIS 35 dolari, taxa consulară 160 dolari și taxa pentru program 985 dolari.

Relevă că referitor la taxa de 985 dolari studentul putea beneficia de anumite reduceri, astfel studentul care aplica a doua oară la programul „Work and Travel” prin intermediul SRL „Student Travel” beneficia de o reducere 200 dolari și de o altă reducere de 200 dolari, în cazul când obținea personal contractul individual de muncă.

Sușine că a fost în vara anului 2012 în SUA, unde personal a fost rugat de către angajatorul din SUA să participe la programul „Work and Travel” și în vara anului 2013, încheind un contract individual de muncă pentru vara anului 2013 cu angajatorul din SUA, beneficiind astfel de 2 reduceri în sumă de 400 dolari și respectiv taxa pentru program constituia 585 dolari.

Mai invocă că, la 17 decembrie 2012 s-a dus la oficiul pîrîtului să achite taxa SEVIS și taxa pentru DS-formă, însă managerul de program i-a comunicat și

despre o nouă taxă, un comision de 10 dolari al băncii pe care nu l-a inclus în lista taxelor fapt pentru care a fost foarte nemulțumit.

Menționează că în contractul pe care l-a încheiat cu SRL „Student Travel” în punctul 2.2 una din obligațiile sale este de a oferi consultanță clientului privind participarea cu succes la programul ales de client.

Achitând suma de 395 dolari (taxa SEVIS+taxa pentru DS-formă + comisionul de 10 dolari) managerul de program l-a informat că în termen de 15 zile lucrătoare îi vor veni DS-forma și SEVIS-ul acte care permit ulterior programarea la ambasada SUA pentru obținerea vizei.

După expirarea a 15 zile lucrătoare, managerul de program i-a comunicat că au apărut divergențe cu Council on International Educational Exchange și anume nu acceptă acest tip de contract individual de muncă cu care participa la program.

Indică că, Council on International Educational Exchange este o organizație non-profit ce asigură respectarea drepturilor studenților care doresc să plece în Statele Unite ale Americii prin intermediul programului „Work and Travel” și că apelantul nu cunoștea că Council on International Educational Exchange nu acceptă contractul individual de muncă încheiat, deoarece în vara anului 2012 acesta a acceptat un asemenea contract.

S-a adresat către SRL „Student Travel” să caute un alt sponsor ca Intrax, care de asemenea este o organizație non-profit ce acceptă aceste tipuri de contracte individuale de muncă cu care s-a înscris în program, însă nu a primit răspuns pînă în prezent.

Notează că conform pct.2.5 al contractului societatea cu răspundere limitată „Student Travel” era obligată să răspundă la toate apelurile și întrebările clientului ce țin de participarea lui la programele de schimb cultural.

Fiind nemulțumit de calitatea serviciilor care i-au fost acordate a refuzat să mai participe în continuare la program, iar la 3 aprilie 2013 a depus cerere de retragere din program.

Mai menționează că s-a adresat societății cu răspundere limitată „Student Travel” cu cerere prin care a solicitat restituirea taxelor achitate anterior, însă a primit refuz pe motiv că conform noului contract banii vor fi restituiți în luna octombrie fără 230 dolari SUA.

Nu a semnat noul contract și nu poate fi obligat să respecte prevederile acestuia, deoarece nu și-a manifestat acordul de voință.

Consideră că prin acțiunile SRL „Student Travel” i-a fost cauzat prejudiciu material și moral.

Reclamantul solicită rezoluțiunea contractului de prestare servicii privind programele de schimb cultural cu SRL „Student Travel”, încasarea prejudiciului material în mărime de 1500 lei, 395 dolari SUA, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și taxa de stat în mărime de 295 lei.

La 16 aprilie 2014 și 01 octombrie 2014 reclamantul a depus cereri de majorare și concretizare a acțiunii, solicitînd rezoluțiunea contractului de prestare servicii privind programele de schimb cultural cu SRL „Student Travel” din 01.10.2012, încasarea prejudiciului material în mărime de 1500 lei, 10 dolari SUA, venitului ratat în mărime de 80 302,16 lei, dobînzii de întîrziere 843,62 lei, prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 495 lei.

Prin hotărîrea judecătoreiei Rîșcani, mun.Chișinău din 02 iunie 2015, pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lunca Ion împotriva Societății

cu Răspundere Limitată „Student Travel” privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat în legătură cu înscrierea la programul „Work and Travel” pe perioada de vară 2013 a fost respinsă ca nefondată.

La 04 iunie 2015, Lunca Ion a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Lunca Ion, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iunie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că apelantul și-a manifestat acordul de voință prin încheierea contractului menționat supra. Instanța de apel a reținut faptul că, potrivit pct.4.1 a contractului din 01.10.2012, „Părțile, după încheierea și executarea prezentului contract se obligă să încheie în viitor un nou contract de participare a clientului la ogranul de schimb cultural la care se califică participanții”, iar potrivit pct.4.2.al aceluiași contract, „Costul serviciilor achitate de client sunt definitive și nu sunt rambursabile”.

Conform art. 733 Cod civil, contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decât în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților.

În conformitate cu art. 735 Cod civil, o parte poate rezolvi contractul dacă există o executare esențială din partea celeilalte părți. Pentru determinarea neexecutării esențiale, în special se iau în considerare următoarele circumstanțe: neexecutarea privează substanțial creditorul de ceea ce acesta se aștepta de la executarea contractului, cu excepția cazului când debitorul demonstrează că nu a prevăzut și nu păoate să prevadă în mod rezonabil rezultatul scontat; executarea întocmai a obligațiilor ține de esența contractului; neexecutarea este intenționată sau din culpă gravă; neexecutarea dă temei creditorului să presupună că nu poate conta pe executarea în viitor a contractului.

În speță, instanța de apel a relevat faptul că prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate supra, este evident că instanța de fond corect a interpretat normele dreptului material și justificat n-a admis acțiunea cu privire la rezoluțiunea contractului de prestare a serviciilor din 01 octombrie 2012, pe cale de consecință respingând și capetele de cerere cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și venitul ratat.

Actele cauzei au atestat cu certitudine faptul executării de către SRL „Student Travel” a clauzelor contractuale și a dispozițiilor art. 512, 513, 572 a Codului civil, mai mult ca atât instanța de fond just a reținut că intimatul i-a propus lui Lunca Ion alte oferte de muncă, pe care el nu le-a acceptat, fapt dovedit și prin cererea din 03 aprilie 2013 (f.d.9), semnată de Lunca Ion, de renunțare la participarea în programul „Work and Travel 2013” din motiv că jobul său a fost refuzat de către compania intimată.

Conform art. 974 alin (1), (2) Cod civil, raporturile din contractul de prestări servicii încetează la expirarea perioadei pentru care au fost stabilite, în cazul în care nu s-a convenit asupra raporturilor contractuale sau din natura ori scopul serviciilor nu rezultă un termen, fiecare parte poate să rezilieze contractul.

Astfel, indică instanța de apel că la examinarea pricinii în fond s-a stabilit cert că, contractul de prestare a serviciilor din 01 octombrie 2012 a fost executat integral de părți, și circumstanțele pricinii, în raport cu obiectul contractului nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 735 Cod civil, pentru rezilierea contractului.

Pe cale de consecință, instanța de apel a invocat că la caz nu sunt aplicabile nici normele art.738 alin.(1) Cod civil, care prevede că, în cazul exercitării dreptului de rezoluțiune, contractul încetează și părțile sînt eliberate de obligația de a presta, trebuind să restituie prestațiile executate și veniturile realizate.

La 22 aprilie 2016 Lunca Ion a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că atît instanța de apel cît și prima instanță nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lunca Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Lunca Ion, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sînt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunț at în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lunca Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Lunca Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru